

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ

องค์ความรู้ด้านการผลิตบัณฑิต (การเรียนการสอน)

การเรียนการสอนในรายวิชาที่เปิดสอนโดยคณาจารย์ คณะวิทยาศาสตร์

กับนักศึกษา Gen-Y มหาวิทยาลัยพายัพ

จัดทำโดย

คณะทำงานโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับงานด้านการเรียนการสอน

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ

2559

สารบัญ

บทนำ	3
แรงบันดาลใจ/สถานการณ์ปัญหา	4
แผนการจัดการความรู้	5
คณะผู้ร่วมดำเนินการ.....	8
การถอดบทเรียนและสังเคราะห์ความรู้	9
• ประเด็นที่ 1 การมีสื่อการเรียนการสอนที่ดีมีผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษาหรือไม่.....	9
• ประเด็นที่ 2 วิธีการสอนแบบเข้าถึงจิตใจนักศึกษา.....	13
• ประเด็นที่ 3 ประเภทของรายวิชากับแนววิธีการสอนที่เหมาะสม	16
สรุปความรู้ที่ได้	20
ภาคผนวก.....	22

บทนำ

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นกิจกรรมหนึ่งที่สมาชิกภายในองค์กรได้ร่วมกันจัดขึ้น เพื่อช่วยในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในองค์กร โดยวิธีการแก้ปัญหานั้น เกิดจากการแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ของสมาชิกภายในกลุ่ม หรืออาจจะเชิญผู้เชี่ยวชาญในศาสตร์แขนงนั้นๆ มาเป็นผู้แบ่งปันความรู้ก็ได้ ซึ่งเมื่อนำความรู้ที่ได้มารวมกัน ผ่านการถกเถียง สังเคราะห์จนได้ความรู้ใหม่ และได้ทดลองนำไปใช้ เมื่อผลลัพธ์ที่ได้เกิดประโยชน์ ซึ่งสามารถช่วยแก้ปัญหาได้อย่างยั่งยืน ความรู้ใหม่นั้นจะถูกจัดเก็บเป็น “องค์ความรู้” และเผยแพร่ผ่านทางสื่อต่างๆ ให้แก่ผู้ที่สนใจนำไปเป็นแนวปฏิบัติเพื่อช่วยในการแก้ปัญหาต่อไป

คณะทำงานโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับงานด้านการเรียนการสอน
คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ

แรงบันดาลใจ/สถานการณ์ปัญหา

เนื่องจาก คณาจารย์ส่วนใหญ่ของคณะวิทยาศาสตร์ ประสบปัญหาในการสอนนักศึกษาในยุคปัจจุบัน โดยปัญหาที่พบคือ นักศึกษาไม่ตั้งใจเรียน ไม่มีสมาธิจดจ่อต่อการเรียน ต่อต้านและไม่ยอมรับที่จะเรียนรู้ในสิ่งที่ตัวเองไม่เข้าใจ และไม่เข้าชั้นเรียน ส่งผลให้คะแนนของนักศึกษาอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเกี่ยวกับการไม่เข้าชั้นเรียนของนักศึกษา ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ที่ส่งผลกระทบต่อการสอนของอาจารย์และคะแนนของนักศึกษาเอง ดังนั้นกลุ่มการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จึงได้เกิดแรงบันดาลใจ ร่วมกันคิดวิเคราะห์ เพื่อหาแนวทางหรือเครื่องมือ รวมไปถึงวิธีการที่จะดึงดูดให้นักศึกษาเข้าชั้นเรียน ซึ่ง นักศึกษาเหล่านี้เป็นนักศึกษาที่อยู่ในยุคที่ เรียกว่า Gen-Y

Gen-Y (Generation-Y) คือ กลุ่มคนที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2523-2543 เป็นกลุ่มคนที่โตมาพร้อมกับความเจริญทางด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และเทคโนโลยีไอทีต่างๆ คนกลุ่มนี้เป็นลูกของคนกลุ่ม Gen-X (Generation-X)

ซึ่งในปัจจุบันนี้ กลุ่มคน Gen-Y กำลังเป็นวัยที่อยู่ในช่วงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จนถึงเริ่มเข้าสู่วัยทำงาน มีลักษณะนิสัยชอบแสดงออก มีความเป็นตัวของตัวเองสูง ไม่ชอบอยู่ในกรอบและไม่ชอบเงื่อนไช คนกลุ่มนี้ต้องการความชัดเจนในการทำงานว่า สิ่งที่ทำมีผลต่อตนเองและต่อหน่วยงานอย่างไร อีกทั้งยังมีความสามารถในการทำงานที่เกี่ยวกับการติดต่อสื่อสาร และยังสามารถทำงานหลายๆ อย่างได้ในเวลาเดียวกัน ชอบส่งอีเมลล์หรือข้อความมากกว่าการพูดต่อหน้ากัน ไม่ชอบเผชิญหน้าเพื่อทะเลาะ ทำให้คนในวัยผู้ใหญ่ไม่ค่อยชอบเท่าไรนัก (ที่มา: โกวิท วงศ์สุรวัฒน์, <http://www.matichon.co.th/>)

แผนการจัดการความรู้

แบบฟอร์ม 3 – แผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) : กระบวนการจัดการความรู้ (KM Process)							
ชื่อหน่วยงาน : คณะวิทยาศาสตร์							
ขอบเขต KM : การเรียนการสอน: การสอนในรายวิชาที่เปิดสอนโดยอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์กับนักศึกษา gen Y ของมหาวิทยาลัยพายัพ							
เป้าหมาย KM (Desired State) : มีแนวปฏิบัติในการสอนในรายวิชาที่เปิดสอนโดยอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์กับนักศึกษา gen Y ของมหาวิทยาลัยพายัพที่เหมาะสม							
หน่วยที่วัดผลได้เป็นรูปธรรม : มีรายวิชาที่มีการนำแนวปฏิบัตินี้ไปใช้ในการเรียนการสอน							
ลำดับ	กิจกรรม	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ
1	การบ่งชี้ความรู้ - สสำรวจความต้องการในการจัดการความรู้ของบุคลากร จากการประชุมของคณะกรรมการจัดการความรู้ฯ	พ.ย. 59	บุคลากรในคณะวิชามีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นความรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนด	อย่างน้อยร้อยละ 70 ของจำนวนคณะกรรมาการฯ		คณะทำงานโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับงานด้านการเรียนการสอน	
2	การสร้างและแสวงหาความรู้ - เชิญอาจารย์ผู้มีประสบการณ์ในเรื่องการสอนในรายวิชาที่เปิดสอนโดยอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์กับนักศึกษา gen Y ของมหาวิทยาลัยพายัพ ที่ได้รับการประเมินจากนักศึกษาว่าสอนเข้าใจ - จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากผู้ที่สนใจเข้าร่วมโครงการ	พ.ย. 59 - มิ.ย. 60	จำนวนครั้งในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้	อย่างน้อย 3 ครั้ง		คณะทำงานโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับงานด้านการเรียนการสอน	

แบบฟอร์ม 3 – แผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) : กระบวนการจัดการความรู้ (KM Process)							
ชื่อหน่วยงาน : คณะวิทยาศาสตร์							
ขอบเขต KM : การเรียนการสอน: การสอนในรายวิชาที่เปิดสอนโดยอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์กับนักศึกษา gen Y ของมหาวิทยาลัยพายัพ							
เป้าหมาย KM (Desired State) : มีแนวปฏิบัติในการสอนในรายวิชาที่เปิดสอนโดยอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์กับนักศึกษา gen Y ของมหาวิทยาลัยพายัพที่เหมาะสม							
หน่วยที่วัดผลได้เป็นรูปธรรม : มีรายวิชาที่มีการนำแนวปฏิบัตินี้ไปใช้ในการเรียนการสอน							
ลำดับ	กิจกรรม	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ
3	การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ - สรุปลงเป็นองค์ความรู้เรื่องการสอนในรายวิชาที่เปิดสอนโดยอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์กับนักศึกษา gen Y ของมหาวิทยาลัยพายัพ	มี.ย. 60	รายงานสรุปองค์ความรู้เรื่องการสอนในรายวิชาที่เปิดสอนโดยอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์กับนักศึกษา gen Y ของมหาวิทยาลัยพายัพ	1 เล่ม		คณะทำงานโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับงานด้านการเรียนการสอน	
4	การประมวลและกลั่นกรองความรู้พิจารณาเนื้อหาความถูกต้องขององค์ความรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ และจัดทำเป็นเล่มความรู้	มี.ย. 60	รายงานสรุปองค์ความรู้เรื่องการสอนในรายวิชาที่เปิดสอนโดยอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์กับนักศึกษา gen Y ของมหาวิทยาลัยพายัพ	1 เล่ม		คณะทำงานโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับงานด้านการเรียนการสอน	
5	การเข้าถึงความรู้ - จัดให้มีช่องทางการเข้าถึงองค์ความรู้ 2 ช่องทาง	ก.ค. 60	มีช่องทางการเข้าถึงองค์ความรู้	อย่างน้อย 1 ช่องทาง		คณะทำงานโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้	

แบบฟอร์ม 3 – แผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) : กระบวนการจัดการความรู้ (KM Process)							
ชื่อหน่วยงาน : คณะวิทยาศาสตร์							
ขอบเขต KM : การเรียนการสอน: การสอนในรายวิชาที่เปิดสอนโดยอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์กับนักศึกษา gen Y ของมหาวิทยาลัยพายัพ							
เป้าหมาย KM (Desired State) : มีแนวปฏิบัติในการสอนในรายวิชาที่เปิดสอนโดยอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์กับนักศึกษา gen Y ของมหาวิทยาลัยพายัพที่เหมาะสม							
หน่วยที่วัดผลได้เป็นรูปธรรม : มีรายวิชาที่มีการนำแนวปฏิบัตินี้ไปใช้ในการเรียนการสอน							
ลำดับ	กิจกรรม	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ
	ตั้งนี้ website ของคณะฯ และฐานความรู้ของมหาวิทยาลัย					เกี่ยวกับงานด้านการเรียนการสอน	
6	การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ - เผยแพร่ในงาน KM ของมหาวิทยาลัย	ก.ค. 60	มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับบุคลากรภายในคณะ	อย่างน้อย 1 ครั้ง		คณะทำงานโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับงานด้านการเรียนการสอน	
7	การเรียนรู้ - ติดตามการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์		มีรายวิชาที่มีการนำแนวปฏิบัตินี้ไปใช้ในการเรียนการสอน	อย่างน้อย 1 ครั้ง		คณะทำงานโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับงานด้านการเรียนการสอน	

คณะผู้ร่วมดำเนินการ

1. อาจารย์นิภาภรณ์ เอื้อตรงจิตต์ (ผู้ดำเนินรายการ)
2. อาจารย์ณัฐวุฒิ บุญโรจน์วงศ์ (ผู้จัดบันทึก)
3. อ.ภูมินทร์ ดวงหาค้าง
4. อ.วราลี บุญญพิทักษ์สกุล
5. อ.ศิริลักษณ์ เจริญรัตน์
6. อ.สรุฒิ บุญญพิทักษ์สกุล
7. อ.ตะวัน ทองพุก
8. อ.ยลฤดี วุฒิการณ์

การถอดบทเรียนและสังเคราะห์ความรู้

- ประเด็นที่ 1 การมีสื่อการเรียนการสอนที่ดีมีผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษาหรือไม่

การประชุมการจัดการความรู้ด้านการผลิตบัณฑิต (การเรียนการสอน) ครั้งที่ 1

เรื่อง การเรียนการสอนในรายวิชาที่เปิดสอนโดยคณาจารย์ คณะวิทยาศาสตร์

กับนักศึกษา Gen-Y มหาวิทยาลัยพายัพ

ประเด็น การมีสื่อการเรียนการสอนที่ดีมีผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษาหรือไม่

วันเวลา วันอังคารที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2559 เวลา 14.00 น. – 16.00 น.

สถานที่ ห้อง WV106 อาคารวิวัฒน์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ เชียงใหม่

รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุม

1. อ.นิภาภรณ์ เอื้อตรงจิตต์ (ผู้ดำเนินรายการ)
2. อ.ณัฐวดี บุญโรจน์วงศ์ (ผู้จัดบันทึก)
3. อ.ภูมินทร์ ดวงหาค้าง
4. อ.วราลี บุญญพิทักษ์สกุล
5. อ.ศิริลักษณ์ เจริญรัตน์
6. อ.สรุวดี บุญญพิทักษ์สกุล
7. อ.ตะวัน ทองพุก
8. อ.ยลฤดี วุฒิการณ์

บันทึกการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

1. อ.วราลี บุญญพิทักษ์สกุล

นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาที่ตนเองสอนมีจำนวนน้อยลง อาจเป็นเพราะจำนวนนักศึกษาโดยรวมของทั้งมหาวิทยาลัยลดลง จากการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาก็มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในทางที่ไม่ค่อยมีความตั้งใจหรือกระตือรือร้นในการเรียน

ในการเรียนการสอนตนเองก็ยังคงใช้วิธีการสอนเหมือนเดิม คือ บรรยายหน้าชั้นเรียน และใช้สไลด์ที่สร้างจากโปรแกรม MS PowerPoint เป็นเครื่องมือช่วยในการบรรยาย เพื่อให้ นักศึกษามีความเข้าใจในเนื้อหาของบทเรียนมากขึ้น โดยสไลด์ก็จะแบ่งเป็นบทๆ ตามเนื้อหาของบทเรียน ซึ่งเนื้อหาในสไลด์ประกอบไปด้วยตัวอักษรที่เป็นเนื้อหา รูปภาพประกอบ และในบางครั้งมีการนำภาพเคลื่อนไหวหรือคลิปวิดีโอมาประกอบบ้าง ทำให้นักศึกษาเข้าใจในบทเรียนได้มากขึ้น ในกรณีที่นักศึกษามีความตั้งใจ และใน

บางรายวิชาที่ตนเองสอนจะเป็นรายวิชาของนักศึกษาคณะพยาบาลฯ ซึ่งมีความตั้งใจในการเรียนอยู่แล้วก็จะไม่ค่อยมีปัญหาเท่าไร จะมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่อาจจะตามอาจารย์ไม่ทัน เนื่องจากหันไปคุยกับเพื่อนหรือว่าก้มไปมองโทรศัพท์ แต่ในรายวิชาอื่นๆ ก็จะเป็นนักศึกษาคณะต่างๆ ไป ซึ่งจะมีความตั้งใจน้อยกว่านักศึกษาคณะพยาบาลฯ อาจเป็นเพราะการเข้าห้องสาย การคุยกัน การเล่นโทรศัพท์ ทำให้รู้สึกว่าคุณเองตามเนื้อหาไม่ทันก็เลยปล่อยเลยตามเลย ไม่สนใจว่าอาจารย์จะสอนอะไร ค่อยไปหาอ่านหรือให้เพื่อนที่เข้าใจตัวให้ก่อนสอบ

มีความคิดว่าสื่อการสอนที่ตนเองได้ทำการเตรียมเพื่อสอนนั้นดีอยู่แล้ว เพราะมีเนื้อหาถูกต้องครบถ้วนตามบทเรียน ดังนั้นสื่ออาจจะไม่ใช่ปัจจัยหลักในการเข้าเรียนหรือไม่เข้าเรียนของนักศึกษา

2. อ.ศิริลักษณ์ เจริญรัตน์

ใช้สื่อการสอนเหมือนอาจารย์ท่านอื่นๆ คือ ใช้สไลด์ PowerPoint และมีคลิปวิดีโอประกอบบ้าง มีความคิดว่าการสร้างสื่อการสอนที่ดี อาจมีผลต่อการไม่เข้าชั้นเรียน เพราะนักศึกษาบางคนคิดว่าสื่อการสอนที่อาจารย์ทำมีเนื้อหาที่ตรงตามที่จะออกสอบอยู่แล้ว ดังนั้นไม่เข้าเรียนก็ได้ รอให้เพื่อนที่เข้าเรียนขอสไลด์จากอาจารย์ เพื่อมาอ่านก่อนสอบก็น่าจะเพียงพอให้ผ่านในรายวิชานี้ได้

ดังนั้นสื่อการสอนที่น่าสนใจเพียงอย่างเดียว ไม่น่าจะมีแรงจูงใจให้นักศึกษาเข้าเรียนได้

3. อ.ตะวัน ทองพุก

ตนเองมีความคิดว่านักศึกษาไม่จำเป็นจะต้องเข้ามานั่งเรียนในชั้นเรียนก็ได้ เพราะปัจจุบันนักศึกษาสามารถเรียนจากที่ไหนก็ได้ (anywhere any time) เพราะสื่อการเรียนการสอนที่ตนเองได้สร้างขึ้นมาก็นำขึ้นไปไว้ในระบบอินเทอร์เน็ต หรือระบบแอลเอ็มเอส (LMS) เพื่อให้ให้นักศึกษาสามารถดาวน์โหลด มาอ่านหรือสามารถศึกษาด้วยตนเองในภายหลังได้ ไม่ว่าจะตัวนักศึกษาจะอยู่ที่ไหนก็ตาม

การติดตามหรือการสื่อสารกับนักศึกษา ก็ใช้ความสามารถของระบบอินเทอร์เน็ต เช่น อีเมล โปรแกรมไลน์ เฟสบุ๊ก เป็นต้น

ดังนั้นควรนำเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต มาช่วยในการเรียนการสอน ดังนั้นนักศึกษาจึงไม่จำเป็นจะต้องมานั่งเรียนในชั้นเรียน แต่นักศึกษาจะต้องมีความรับผิดชอบในงานที่มอบหมาย และมีความสามารถในการค้นหาข้อมูลจากระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียนในรายวิชานั้นๆ

4. อ.ภูมินทร์ ดวงหาค้าง

ใช้สื่อการเรียนการสอนที่สร้างจากโปรแกรม MS PowerPoint มีเนื้อหาครบตามบทเรียน และนำขึ้นไปไว้บนเว็บไซต์ เพื่อให้ นักศึกษาดาวน์โหลดมาอ่านก่อนและหลังการเรียน หรือเปิดดูไปพร้อมๆ กับการเรียนการสอน

สื่อการสอนที่มีเนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์แบบ ก็ส่งผลให้นักศึกษาไม่เข้าชั้นเรียนได้ เพราะนักศึกษาคิดว่าจะอ่านแต่สื่อแล้วมาสอบ ก็คงสอบได้ ดังนั้นควรจะออกแบบสื่อที่น่าสนใจ ชาติๆ เกินๆ แสดงเฉพาะหัวข้อเพื่อให้ นักศึกษาเข้าห้องมาจดเนื้อหาเอง สีสันสวยงาม รูปภาพประกอบ คลิป รวมไปถึงเสียงประกอบ เพื่อกระตุ้นการเข้าเรียน เพราะนักศึกษาคงจะไม่แน่ใจว่า สไลด์ที่มีอยู่ในมือเนื้อหาครบหรือเปล่า และควรมีแบบฝึกหัดท้ายบทด้วย แต่อย่างไรก็ตามตนเองคิดว่าวิธีการสอนน่าจะมีผลต่อการเข้าเรียนของนักศึกษามากกว่า การใช้สื่อการสอนเพื่อจูงใจให้นักศึกษาเข้าชั้นเรียน

5. อ.สรุทธิ บุญญพิทักษ์สกุล

การการเรียนการสอนมีการใช้สื่อคล้ายๆ กับอาจารย์ท่านอื่นๆ โดยต้องเน้นเนื้อหาที่ครบถ้วนตรงตามบทเรียน มีการแสดงวิธีทำให้ดู เพราะตนเองสอนวิชาเกี่ยวกับทางด้านคณิตศาสตร์ นักศึกษาจะได้นำกลับไปทบทวนหลังจากการเรียน และนักศึกษาที่ตามไม่ทันก็สามารถดูตามสไลด์ ในขณะที่อาจารย์สอนได้

การเรียนการสอนที่ดีน่าจะต้องประกอบไปด้วย วิธีการสอนที่ดี มีหลักการเป็นขั้นเป็นตอนอย่างชัดเจน รวมไปถึงสื่อที่มีเนื้อหาตรงตามเนื้อหาที่สอน

วิธีการสอนของตนเองจะใช้วิธีการยกตัวอย่าง เปรียบเทียบการนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ นักศึกษาทราบว่าเรียนไปแล้ว นำไปใช้ตอนไหน เรียนไปแล้ว เรียนไปเพื่ออะไร ก่อนที่จะนำเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียน ทำให้นักศึกษามีจินตนาการและเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น และตนยังใช้วิธีการสังเกตนักศึกษาว่ามีความเข้าใจหรือไม่ โดยระหว่างการสอนก็จะตั้งคำถามให้นักศึกษาตอบ ถ้าตอบได้อาจกล่าวได้ว่า นักศึกษาเข้าใจในเนื้อหาที่เราสอน แต่ถ้าไม่เข้าใจก็จะทำการถามกลับเพื่อย้ำความเข้าใจ หรือสอนซ้ำอีกรอบ

ดังนั้น ตนเองเห็นว่าการเรียนการสอน สื่อก็เป็นเพียงส่วนประกอบหนึ่งในการสอน แต่การสอนแบบเข้าถึงจิตใจนักศึกษา และทราบว่านักศึกษาคิดอะไรอยู่ หรือแม้แต่นักศึกษารู้สึกอย่างไรในตอนนั้น น่าจะทำให้ นักศึกษามีความรู้สึกว่า อาจารย์เข้าใจ และใส่ใจนักศึกษา ส่งผลให้นักศึกษามีความอยากที่จะเข้าชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น

สรุปผลการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

สื่อการเรียนการสอนน่าจะเป็นเครื่องมือหลักที่สำคัญที่จะทำให้เด็กมีความสนใจ และอยากมาเรียนในชั้นเรียน แต่อย่างไรก็ตามหลังจากการเสวนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ พบว่า เฉพาะสื่อการเรียนการสอนไม่น่าจะเป็นเครื่องมือที่จะทำให้เด็กสนใจมาเรียนในชั้นเรียนได้เพียงพอ แต่น่าจะเป็นแนววิธีการสอนของอาจารย์ที่เข้าถึงจิตใจเด็กที่จะทำให้เด็กมีความอยากในการที่จะมาเรียนกับอาจารย์ท่านนั้นๆ ในรายวิชานั้นๆ ต่อไป

ดังนั้นในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครั้งต่อไป จึงจะมาเสวนากันในแนววิธีการสอนแบบเข้าถึงจิตใจเด็ก

- ประเด็นที่ 2 วิธีการสอนแบบเข้าถึงจิตใจนักศึกษา

การประชุมการจัดการความรู้ด้านการผลิตบัณฑิต (การเรียนการสอน) ครั้งที่ 2

เรื่อง การเรียนการสอนในรายวิชาที่เปิดสอนโดยคณาจารย์ คณะวิทยาศาสตร์

กับนักศึกษา Gen-Y มหาวิทยาลัยพายัพ

ประเด็น วิธีการสอนแบบเข้าถึงจิตใจนักศึกษา

วันเวลา วันอังคารที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2559 เวลา 14.00 น. – 16.00 น.

สถานที่ ห้อง VV106 อาคารวิวัฒน์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ เชียงใหม่

รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุม

1. อ.นิภาภรณ์ เอื้อตรงจิตต์ (ผู้ดำเนินรายการ)
2. อ.ณัฐวุฒิ บุญโรจน์วงศ์ (ผู้จัดบันทึก)
3. อ.ภูมินทร์ ดวงหาค้าง
4. อ.วาราลี บุญญพิทักษ์สกุล
5. อ.ศิริลักษณ์ เจริญรัตน์
6. อ.สรุวุฒิ บุญญพิทักษ์สกุล
7. อ.ตะวัน ทองพุก
8. อ.ยลฤดี วุฒิการณ์

บันทึกการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

1. อ.สรุวุฒิ บุญญพิทักษ์สกุล

วิธีการสอนที่ตนเองใช้แบบเข้าถึงจิตใจนักศึกษานั้น มาจากการที่ตนสังเกตการณ์เรียนการสอนที่ผ่านมามากเน้นในเรื่องคะแนนสอบเป็นสำคัญ ทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่เรียนเพื่อสอบเท่านั้น หรือบางคนเรียนเพื่อผ่าน ไม่ได้มุ่งหวังในการที่จะนำความรู้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในอนาคต อีกประการหนึ่งคือการสอบ โดยเฉพาะการสอบไล่ หากนักศึกษาทำข้อสอบผิด นักศึกษาจะไม่สามารถทราบได้ว่าตนมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนจากเนื้อหาที่ควรจะเป็น ทำให้ความเข้าใจที่นักศึกษาได้รับอาจไม่ถูกต้อง หรือไม่ได้เกิดความเข้าใจที่ถ่องแท้ได้ ดังนั้นตนจึงได้ปรับแนววิธีการสอน โดยนอกเหนือจากการที่เน้นประโยชน์ และการนำเนื้อหานั้นๆ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในอนาคตแล้ว การนั่งคุยกับนักศึกษา ชวนคุยแบบฉันทน์เพื่อน เพื่อให้เด็กเปิดใจให้กับอาจารย์ และเกิดความอยากเรียนรู้ จากนั้นตนจะใช้วิธีการจัดสอบแบบ pre-test กับเนื้อหาที่จะใช้สอบในช่วงการสอบต่างๆ โดยจำลองสถานการณ์เหมือนกับการสอบจริง จากนั้นจะทำการ

ตรวจและบอกคะแนน รวมถึงการอธิบายเพื่อสร้างความเข้าใจแก่นักศึกษา ซึ่งที่ผ่านมาพบว่านักศึกษามีคะแนนสอบที่ดีขึ้น

2. อ.วรลธิ บุญญพิทักษ์สกุล

การสอนเพื่อให้เข้าถึงจิตใจของนักศึกษา น่าจะเป็นการตั้งคำถามในระหว่างการสอน เพื่อเป็นการค้นเวลาให้เกิดความผ่อนคลายความเครียดในการเรียน เพื่อจะได้ทราบว่านักศึกษามีความเข้าใจ หรือรับรู้จำเนื้อหาได้มากน้อยเพียงใด และหลังจากสอนจบบทเรียนแต่ละบท ก็จะมีการให้งานเป็นแบบฝึกหัดท้ายบทสำหรับทบทวน และส่งในชั่วโมงถัดไป

รายวิชาที่รับผิดชอบในการสอน เป็นรายวิชาที่ใช้การบรรยายเป็นหลัก ประกอบกับใช้สื่อการสอนร่วมด้วย พร้อมกับแทรกเสริม เล่าถึงประสบการณ์ของผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา พร้อมทั้งยกตัวอย่างเปรียบเทียบเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันกับบทเรียนที่สอน เพื่อให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นทั้งตามเนื้อหาและตามความคิดเห็นส่วนตัวของนักศึกษาเอง

ซึ่งในระหว่างที่มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์นี้ จะเป็นโอกาสของอาจารย์ที่จะเข้าถึงจิตใจของนักศึกษาว่า นักศึกษามีความรู้สึกอย่างไร กับเนื้อหาที่อาจารย์ได้สอนมาในข้างต้น มีความเข้าใจมากน้อยเพียงใด เนื้อหาที่สอนมากหนักเกินไปหรือไม่ เพื่อที่อาจารย์จะได้นำไปปรับปริมาณเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลา และกลุ่มของนักศึกษานั้นๆ

3. อ.ภูมินทร์ ดวงหาค้าง

วิธีการสอนของตนเองจะใช้สื่อในการสอน และมีแบบฝึกหัดท้ายบทเป็นเครื่องมือวัดความเข้าใจของนักศึกษา ถ้านักศึกษาไม่เข้าใจก็สามารถเข้ามาถามได้ทุกเวลาที่อยู่ประจำห้องพัก หรือเวลาว่างที่เหมาะสม เมื่อนักศึกษามีคำถามก็จะเป็นโอกาสที่จะทราบถึงปัญหา และความเข้าใจในบทเรียนที่ผ่านมา เพื่อนำมาปรับปรุงการสอนของตน เพื่อให้เข้าถึงจิตใจของนักศึกษา

แบบฝึกหัดที่มอบหมายให้ทำก็เป็นเครื่องมือหนึ่งที่ใช้ในการกระตุ้นให้นักศึกษาเข้าชั้นเรียน โดยมีข้อกำหนดให้ส่งแบบฝึกหัดในต้นชั่วโมงของคาบถัดไป และมีคะแนนสำหรับการส่งงานนั้นๆ พร้อมทั้งเฉลย

สรุปผลการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

การเข้าถึงจิตใจของนักศึกษานั้น จะต้องมีวิธีการที่สามารถทำลายกำแพงกั้นระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาให้ได้ ซึ่งอาจจะเป็นการคุยกัน สร้างความคุ้นเคยกับนักศึกษา ลดช่องว่างระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา เพื่อให้ได้ใจนักศึกษามาก่อน

ซึ่งการทำลายกำแพงกันนั้น สามารถทำได้หลายวิธี เช่น นั่งคุยกันกับนักศึกษา เพื่อให้รับทราบถึงปัญหาในการเรียน ความสนใจ รวมไปถึงความรู้สึกและทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อรายวิชา เพื่อจะให้เกิดความเข้าใจในตัวนักศึกษามากยิ่งขึ้น และจะนำไปสู่การกำหนดวิธีการสอนที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษากลุ่มนั้นๆ

แต่อย่างไรก็ตามแนววิธีแบบนี้อาจจะเหมาะสมสำหรับชั้นเรียนที่มีนักศึกษาจำนวนไม่มากนัก ซึ่งขณะนี้นักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชาต่างๆ ที่สอนโดยคณาจารย์ของคณะวิทยาศาสตร์ ก็มีจำนวนไม่มาก ดังนั้นวิธีการนี้ก็อาจจะสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้

ดังนั้นวิธีการสอนดังกล่าว อาจารย์ไม่ควรจะเริ่มสอนตามลำดับเนื้อหาของบทเรียนในทันที แต่ควรจะเปิดประเด็นให้นักศึกษาเกิดความสนใจ และเห็นถึงความจำเป็นของการเรียนในเนื้อหาของบทเรียนนั้นๆ ก่อนด้วยการยกตัวอย่าง การนำไปใช้ เพื่อให้เห็นถึงประโยชน์ของการเรียนในบทเรียนนี้ หรือการแนะนำการประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อนำไปต่อยอดในอนาคต ก็จะทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นที่อยากจะรู้ในเนื้อหา ดังกล่าว ส่งผลให้เกิดความสนใจและความใส่ใจในการเข้าชั้นเรียนต่อมา

- ประเด็นที่ 3 ประเภทของรายวิชากับแนววิธีการสอนที่เหมาะสม

การประชุมการจัดการความรู้ด้านการผลิตบัณฑิต (การเรียนการสอน) ครั้งที่ 3

เรื่อง การเรียนการสอนในรายวิชาที่เปิดสอนโดยคณาจารย์ คณะวิทยาศาสตร์

กับนักศึกษา Gen-Y มหาวิทยาลัยพายัพ

ประเด็น ประเภทของรายวิชากับแนววิธีการสอนที่เหมาะสม

วันเวลา วันพฤหัสบดีที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2560 เวลา 14.00 น. – 16.00 น.

สถานที่ ห้อง VV106 อาคารวิวัฒน์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ เชียงใหม่

รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุม

1. อ.นิภาภรณ์ เอื้อตรงจิตต์ (ผู้ดำเนินรายการ)
2. อ.ณัฐวุฒิ บุญโรจน์วงศ์ (ผู้จัดบันทึก)
3. อ.ภูมินทร์ ดวงหาค้าง
4. อ.วาราลี บุญญพิทักษ์สกุล
5. อ.ศิริลักษณ์ เจริญรัตน์
6. อ.สรุวุฒิ บุญญพิทักษ์สกุล
7. อ.ตะวัน ทองพุก
8. อ.ยลฤดี วุฒิการณ์

บันทึกการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

1. อ.สรุวุฒิ บุญญพิทักษ์สกุล

ตนสอนรายวิชาทางด้านคณิตศาสตร์ ซึ่งเนื้อหาต้องอาศัยความเข้าใจ ไม่ใช่การท่องจำ ดังนั้นวิธีการที่ตนใช้และเห็นผล คือ การทำ pre-test กับนักศึกษา ในบรรยากาศที่เหมือนกับการสอบจริง จากนั้นทำการเฉลย และอธิบายให้เข้าใจถึงวิธีการที่ถูกต้อง

โดยทั่วไปตนพบว่านักศึกษามักจะเรียนเพื่อให้สอบผ่าน หรือเรียนเพื่อเกรดเท่านั้น ซึ่งตนเห็นว่าแนวคิดนี้ไม่ได้ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจในเรื่องที่เรียนอย่างแท้จริง ดังนั้นจึงพยายามปรับแนวคิดของนักศึกษาจากเรียนเพื่อเกรดมาเป็นเรียนเพื่อการนำไปใช้งานในอนาคต ถึงแม้ว่ารายวิชาด้านคณิตศาสตร์จะเป็นรายวิชาที่อาจต้องอาศัยจินตนาการค่อนข้างมาก แต่ตนก็พยายามชี้แนะถึงการนำเนื้อหาที่นักศึกษากำลังเรียนในเรื่องนั้นๆ มาต่อยอด หรือใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ และหากเป็นเรื่องที่นักศึกษากำลังให้ความสนใจก็จะเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาสนใจในการเรียนเรื่องนั้นๆ ได้มากยิ่งขึ้น

2. อ.วราลี บุญญพิทักษ์สกุล

แนววิธีการสอนแบบเดิมที่ตนเคยใช้ ก็จะเป็นแนววิธีการสอนแบบทั่วไป คือ สอนตามลำดับเนื้อหาที่กำหนดในเอกสารมคอ.3 เน้นให้บรรล่วัตถุประสงค์ เป็น lecture base อ้างอิงระบบการเรียนแบบ เรียน-สอบ-ประกาศคะแนน แต่พบว่าวิธีแบบนี้ไม่ได้สร้างความน่าสนใจให้กับนักศึกษา เหมือนจะขาดในส่วน of creativity และเหมือนจะมีช่องว่างระหว่างตนกับนักศึกษาที่สอนอยู่ ทำให้นักศึกษาไม่ค่อยมาเรียน หรือขาดเรียนบ่อย หรือมาเรียนแต่ไม่ค่อยให้ความสนใจ

ในปีการศึกษานี้ตนได้นำวิธีการสอนแบบเข้าถึงจิตใจนักศึกษามาใช้ โดยในคลาสแรกๆ ก็จะพูดคุยกับนักศึกษาก่อน อธิบายหรือยกตัวอย่างให้เห็นถึงความสำคัญและคุณค่าของเนื้อหาที่นักศึกษาจะต้องเรียน โดยเน้นถึงสถานการณ์ปัจจุบัน นอกจากนี้ตนได้พยายามสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองกับนักศึกษา เรียนผ่านการทดลอง ผ่านการค้นคว้าภายใต้หลักการ problem base learning ซึ่งกรณีนี้ในคลาสที่นักศึกษามีจำนวนน้อยจะได้เปรียบ ซึ่งหลังจากได้นำวิธีการสอนแบบเข้าถึงจิตใจนักศึกษามาใช้ พบว่า นักศึกษาเปิดรับตนมากขึ้น และให้ความสนใจในการเรียนมากขึ้น ชั้นเรียนมีความสุขมากขึ้น เหมือนนักศึกษาจะได้อะไรมากกว่าที่จะเรียนเพื่อเกรดเท่านั้น

3. อ.ศิริลักษณ์ เจริญรัตน์

รายวิชาที่ตนรับผิดชอบสอน จะอยู่ในกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐานเช่นเดียวกันกับของอาจารย์วราลี ซึ่งข้อดีของรายวิชาในกลุ่มนี้ คือ การมีการทดลองที่ให้นักศึกษาปฏิบัติ ซึ่งจะช่วยเสริมความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนได้มากขึ้น แต่นอกเหนือจากการทดลองในช่วงโม่งปฏิบัติการแล้ว ก็ยังจะมีการยกตัวอย่าง ทั้งจากคลิปใน YouTube หรือเชิญผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับรายวิชานั้นๆ มาสร้างแรงบันดาลใจในการเรียน วิชาแนะนำให้กับนักศึกษาด้วย รวมถึงการมอบหมายงานให้นักศึกษาค้นคว้า หรือทดลองทำนอกห้องเรียน เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้ความคิดสร้างสรรค์ และเห็นถึงประโยชน์ของรายวิชาที่นักศึกษา กำลังเรียนอยู่

4. อ.ภูมินทร์ ดวงหาค้าง

หากเป็นรายวิชาในกลุ่มเอกบังคับนักศึกษาจะมีความสนใจน้อยกว่าในรายวิชาเอกเลือก เนื่องจากนักศึกษามีความรู้สึกว่าถูกบังคับให้ลงเรียน แม้ว่าจะเป็นรายวิชาบังคับที่จะต้องเรียนให้ผ่านตามแผนการศึกษา ก็ตาม ส่วนรายวิชาในกลุ่มเอกเลือกนักศึกษาจะมีความสนใจ และตั้งใจมากกว่า เนื่องจากว่าเป็นรายวิชาที่นักศึกษามีความสนใจมาตั้งแต่ต้น จึงทำการเลือกลงทะเบียนเรียน ดังนั้นหากเป็นไปได้ เรา น่าจะเพิ่มรายวิชาในกลุ่มเอกเลือกให้นักศึกษาได้มีโอกาสเลือกได้มากขึ้น ส่วนรายวิชาในกลุ่มเอกบังคับ ก็

คงต้องปรับหาแนววิธีการสอนที่สามารถกระตุ้นความสนใจให้กับนักศึกษา มากกว่าเรียนเพื่อเกรด หรือเรียนเพื่อผ่าน ผมเห็นด้วยกับวิธีที่อาจารย์ทุกท่านเสนอครับ แต่การนำไปปรับใช้ อาจต้องดูบริบทและความพร้อมของนักศึกษาในแต่ละปี

ตนเองสอนในรายวิชาทางด้านคอมพิวเตอร์ ทั้งรายวิชาที่เน้นความรู้ทางทฤษฎี และเน้นการปฏิบัติ เช่น การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นแบบใด ก็จะใช้เทคนิคให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด และเฉลยเพื่อ feedback กลับไปให้นักศึกษา เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหา อาจดูเป็นทางการ แต่นักศึกษาก็ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ผมคิดว่าที่นักศึกษาให้ความร่วมมือนั้น อาจเป็นเพราะสไตล์การสอนเฉพาะตัว และการที่นักศึกษาเชื่อมั่นในตัวผม

ถ้าจะให้สรุป ผมว่าเทคนิคการสอน ไม่ว่าจะใช้วิธีใด ก็น่าจะส่งผลดีต่อนักศึกษา เพียงแต่อาจารย์ควรเลือกเทคนิคที่ตนมั่นใจ และเหมาะกับบุคลิกลักษณะของตน ไม่จำเป็นต้องเลียนแบบใคร และเมื่ออาจารย์เชื่อมั่นในเนื้อหาและเทคนิคที่ใช้สอน ผมว่าการเรียนการสอนในชั้นเรียนนั้นๆ ก็น่าจะประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี

5. อ.ตะวัน ทองพุก

ตนเองสอนในรายวิชาเกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสารและเครือข่ายคอมพิวเตอร์ รวมไปถึงการพัฒนาโปรแกรมที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารของระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งวิธีการสอนของตนเองจะใช้วิธีการบรรยายภาพรวมของเนื้อหาทั้งหมดให้นักศึกษาได้ทราบ ผสมผสานกับการใช้สื่อความรู้ที่มีอยู่ในระบบ Internet เพื่อความทันสมัยของข้อมูล แนะนำวิธีการค้นหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ และวิธีการทำงาน ก่อนที่จะมอบหมายงานให้แก่นักศึกษา

ซึ่งงานที่มอบหมายให้ ส่วนมากจะเป็น Project Base อาจจะเป็นงานเดี่ยวหรืองานกลุ่มขึ้นอยู่กับขอบเขตของงาน โดยงานจะมีลักษณะที่ใกล้เคียงกับงานที่นักศึกษาจะพบเมื่อจบออกไป

การสอนแบบนี้เหมาะกับวิชาที่จะต้องลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้ได้ความรู้สึกลงมือทำงานจริง ไม่ว่าจะเป็นการทำงานแบบเดี่ยว หรือแบบกลุ่มก็ตาม แต่ถ้าเป็นรายวิชาที่เน้นการเรียนเชิงทฤษฎีก็ไม่ใช่ไม่เหมาะสมเท่าไร ต้องเน้นการบรรยายเป็นหลัก และให้ทำแบบฝึกหัดเยอะๆ จึงจะให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานในอนาคต ต่อไป

สรุปผลการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

แนววิธีการสอนที่เหมาะสมกับรายวิชาต่างๆ สิ่งที่ควรพิจารณาเป็นลำดับแรกคือ เนื้อหาของวิชานั้นๆ ว่าเป็นวิชาที่เน้นในเชิงทฤษฎี เชิงปฏิบัติ หรือความเข้าใจ ซึ่งการเรียนการสอนต้องมีเทคนิคการสอนให้

นักศึกษามีความเข้าใจ ซึ่งขึ้นอยู่กับเทคนิคของอาจารย์แต่ละท่าน ประกอบกับการสอนแบบเข้าถึงจิตใจ นักศึกษา นอกจากจะต้องทำความเข้าใจกับนักศึกษาแล้ว ควรที่จะเปลี่ยนแนวคิดและวิถีคิดของนักศึกษาจาก เรียนเพื่อเกรด หรือแค่ผ่าน ให้กลายเป็นการเรียนเพื่อนำไปใช้งานในอนาคต นอกจากจะต้องชี้ให้เห็นถึง ประโยชน์ของการนำความรู้ของบทเรียนนั้นไปใช้งานอย่างไร อาจจะต้องแสดงให้เห็นโดยใช้ตัวอย่างจากคลิป YouTube หรือจากผลงานต่างๆ รวมไปถึงการเชิญผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับรายวิชานั้นๆ มาสร้างแรงบันดาลใจ และแนะนำวิธีการเรียนให้กับนักศึกษา ซึ่งก็เป็นวิธีหนึ่ง ในการที่จะกระตุ้นให้นักศึกษาเข้าเรียนในชั้นเรียน ได้

สรุปความรู้ที่ได้

การสอนนักศึกษา Gen-Y เป็นความท้าทายของอาจารย์ผู้สอนในยุคนี้เป็นอย่างมาก เพราะอาจารย์จะใช้วิธีการสอนแบบเดิมในอดีตที่เคยปฏิบัติจนเกิดความเคยชินแทบไม่ได้เลย ยกตัวอย่าง เช่น การสอนโดยการบรรยายหน้าห้อง โดยอาจารย์เป็นผู้พูดเพียงฝ่ายเดียว และให้นักศึกษาจดบันทึกตาม เมื่อทำการสอนเสร็จแล้วก็ให้การบ้านกลับไปทำ แล้วมาส่งตามวันเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งการเรียนการสอนแบบนี้ นักศึกษา Gen-Y จะมีความรู้สึกไม่ชอบ เพราะนักศึกษา Gen-Y มีความต้องการที่จะแสดงออก แสดงความเป็นตัวตน อยากจะแสดงความคิดเห็นอย่างฉับพลัน ไม่อดทนเก็บเอาไว้ อยากมีพื้นที่ส่วนตัว แต่ต้องการมีเพื่อนและคนดูแลเข้าใจ มีความขงใจว่าทำไมตนเองจะต้องทำตามทีอาจารย์สั่ง เมื่อนักศึกษา Gen-Y มีความรู้สึกเหล่านี้เกิดขึ้น นักศึกษามักจะหาทางออกให้กับตนเอง โดยการไม่เข้าเรียน ซึ่งเกิดผลกระทบโดยตรงกับตัวนักศึกษาเอง ทั้งในด้านของคะแนน การเคารพกฎระเบียบ วินัยในการอยู่ร่วมกันในสังคม และเชื่อมโยงไปถึงตัวอาจารย์ผู้สอนว่า อาจารย์มีวิธีการสอนที่เหมาะสมกับนักศึกษา Gen-Y แล้วหรือยัง

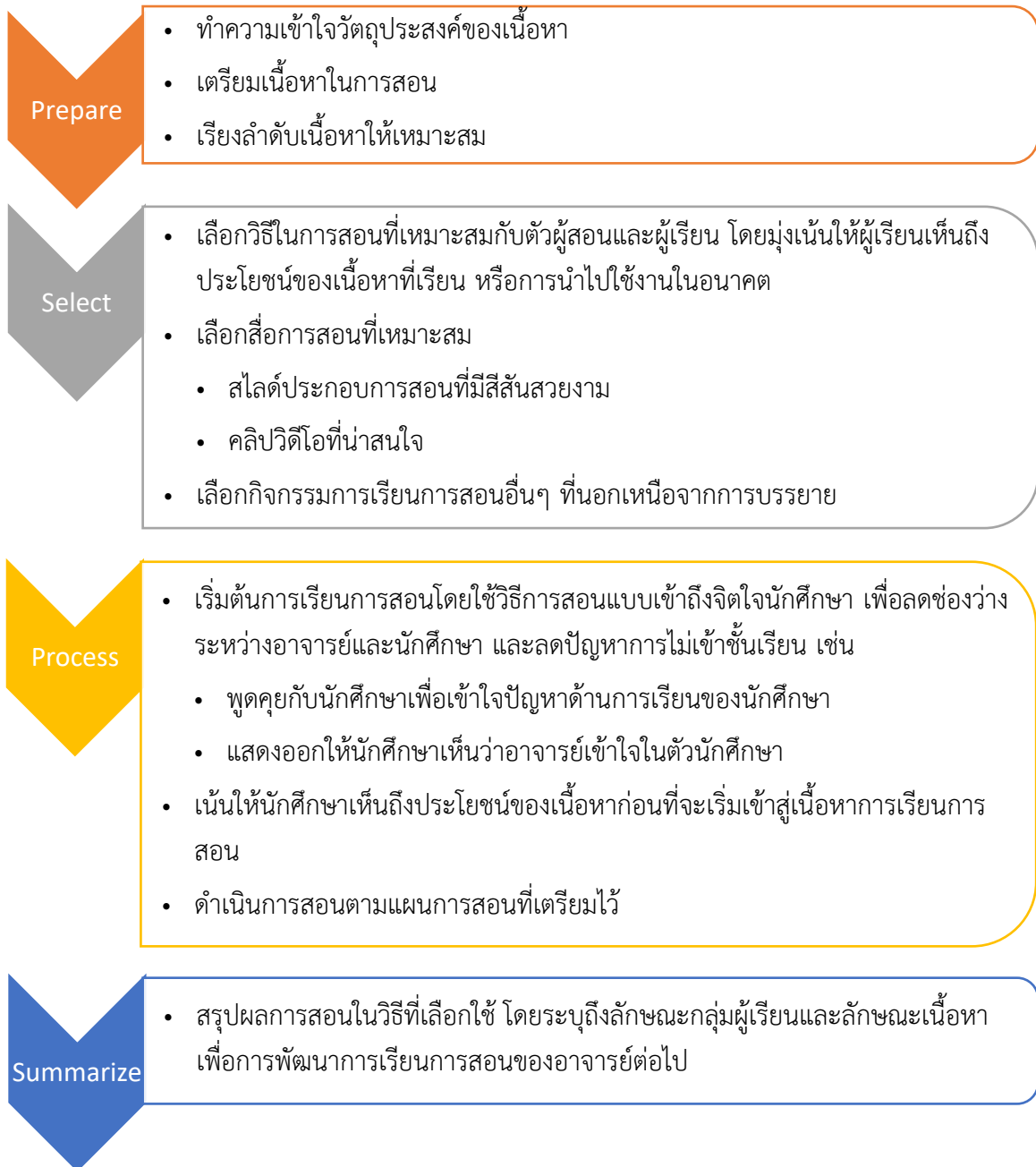
องค์ความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักศึกษา Gen-Y ได้ทุกคน ดังนั้นการเปลี่ยนวิธีการสอนของอาจารย์น่าจะเป็นแนวทางปฏิบัติที่ดี ในการสอนนักศึกษา Gen-Y ให้มีความรู้ความสามารถในการประยุกต์เนื้อหาในบทเรียน เพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคต

ดังนั้นจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในหัวข้อ “การเรียนการสอนในรายวิชาที่เปิดสอนโดยคณาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ กับนักศึกษา Gen-Y มหาวิทยาลัยพายัพ” คณะทำงานฯ ได้วิเคราะห์และสังเคราะห์ออกมาเป็นองค์ความรู้ โดยแบ่งขั้นตอนการสอนออกเป็น 4 ขั้นตอนด้วยกัน คือ

1. **การเตรียมการสอน** : เพื่อให้เกิดความพร้อมสำหรับอาจารย์ในการรับมือกับนักศึกษาที่จะเรียนกับตน โดยทำความเข้าใจวัตถุประสงค์ของเนื้อหา การเตรียมเนื้อหา และการจัดเรียงลำดับเนื้อหาให้มีความน่าสนใจ น่าติดตามไปจนจบเนื้อหา
2. **การเลือกวิธีการสอน สื่อประกอบการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน** : หลีกเลียงการสอนแบบการบรรยายอย่างเดียว ควรหาวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในรายวิชาที่สอน ซึ่งมียุทธศาสตร์หลายวิธี ขึ้นอยู่กับแนวการสอนของอาจารย์แต่ละท่าน
3. **การดำเนินการสอน** : อาจารย์ผู้สอนควรทำความเข้าใจธรรมชาติ รวมถึงความพร้อมในการเรียนของนักศึกษาที่ตนกำลังสอน โดยใช้วิธีการสอนแบบเข้าถึงจิตใจของนักศึกษา เพื่อลดช่องว่างระหว่างอาจารย์และนักศึกษา ซึ่งจะให้นักศึกษามีความอยากที่จะเข้าชั้นเรียนมากขึ้น และมีความสนใจในเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น

4. **การสรุปผลการสอน** : เพื่อให้อาจารย์มีข้อมูลสำหรับการนำไปปรับใช้ในการเรียนการสอนครั้งถัดไป ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มนักศึกษาในแต่ละกลุ่มที่ได้ทำการสอน อาจมีลักษณะที่แตกต่างกัน ซึ่งการใช้วิธีการสอนแบบเดิมๆ กับทุกกลุ่มนักศึกษา อาจไม่เหมาะสม ดังนั้นอาจารย์ควรที่จะมีวิธีการสอนที่หลากหลาย เพื่อที่จะสามารถนำมาปรับวิธีการสอนให้มีความเหมาะสมที่สุดกับกลุ่มศึกษานั้นๆ

จากขั้นตอนที่ได้สังเคราะห์และวิเคราะห์มาทั้งหมดนี้ สามารถนำเสนอได้ในแผนภาพต่อไปนี้

ภาคผนวก

